

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, Bouzov, adresa pro doručování: Tylova 1, Olomouc, proti **žalovanému: Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2006, č. j. 8 Ca 85/2006 - 44, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní,

takto:

Návrh na vyloučení soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové z projednávání a rozhodnutí věci vedené pod sp. zn. 9 As 44/2007 **se odmítá.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhala zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2006, č. j. 8 Ca 85/2006 - 44, jímž byla zamítnuta její žádost o ustanovení zástupce v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 8 Ca 85/2006 - 21. Tímto rozhodnutím městský soud zastavil řízení o žalobě stěžovatelky proti fiktivnímu rozhodnutí žalovaného.

O kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2006, č. j. 8 Ca 85/2006 - 44, rozhodl 9. senát Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 44/2007 - 69, tak, že zrušil usnesení městského soudu a odmítl žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Ve zkráceném vyhotovení tohoto rozsudku byla žalobkyně nesprávně označena jako „Základní organizace, evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“, na což žalobkyně podáním ze dne 19. 9. 2007 upozornila. Tuto zjevnou nesprávnost v označení Nejvyšší správní soud opravným usnesením ze dne 21. 9. 2007, č. j. 9 As 44/2007 - 89, napravil. Ve zkráceném vyhotovení rozsudku v záhlaví se opravuje označení žalobkyně z původně chybně uvedeného: Základní organizace, evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací, na správné označení: Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu a ve výroku II. se opravuje původně chybně uvedené datum 29. 3. 2006 na datum 6. 11. 2006 a zcela se vypouští výrok č. 5.

V odůvodnění opravného usnesení bylo uvedeno, že k pochybení došlo po převzetí označení „Základní organizace, evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“ ze jmenného rejstříku v intranetu Nejvyššího správního soudu, kde je tento subjekt evidován jako účastník celkem 13 řízení, do záhlaví zkráceného rozsudku. Tato zjevná nesprávnost byla způsobena podobností označení uvedené organizace s názvem žalobkyně v tomto řízení, přičemž oba subjekty mají sídlo na stejné adrese.

Dne 25. 9. 2007 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání žalobkyně, v němž uplatňuje námitku podjatosti soudců 9. senátu, kteří rozhodovali ve věci pod sp. zn. 9 As 44/2007. Žalobkyně námitku podjatosti zdůvodňuje tím, že uvedeným rozsudkem bylo rozhodnuto o právnické osobě, která není účastníkem řízení. Účastníkem řízení je dle žalobkyně právnická osoba „Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu“, IČ 26991934, která vznikla v souladu s § 9a odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., dnem následujícím poté, co byl Ministerstvu vnitra doručen návrh na její evidenci. Postup soudu, který si v řízení „vymyslel“ účastníka a rozhodoval o právech osoby, která se s návrhem na vydání soudního rozhodnutí na soud neobrátila, označuje žalobkyně za hrubé porušení povinností soudce a za porušení práva zaručeného čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Opravné usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 12. 10. 2007. Žalobkyně na něj reagovala podáním doručeným zdejšímu soudu dne 15. 10. 2007, v němž označuje postup soudu za nedůstojnou „kamoufláž“ zásadního procesního pochybení soudu při posuzování aktivní legitimace žalobkyně. O nedbalé práci soudu svědčí dle žalobkyně i fakt, že soud musel opravovat hned tři chyby ve svých rozhodnutích a zejména pak skutečnost, že se do výroků rozhodnutí dvakrát „omylem“ dostal zcela nový bod V., o kterém soud v řízení vůbec nejednal. Nelze tedy uvěřit „krkolonné“ konstrukci soudu použité v opravném usnesení 9 As 44/2007 - 89, v němž jsou zcela účelově konstruovány důvody závažného pochybení soudu.

Soudce JUDr. Radan Malík se k uplatněné námitce podjatosti vyjádřil tak, že mu žádné okolnosti, pro které by byl vyloučen z projednávání a rozhodnutí v uvedené právní věci, nejsou známy. Soudkyně JUDr. Barbara Pořízková se vyjádřila rovněž v tom smyslu, že jí žádné okolnosti, pro které by byla vyloučena z projednávání této věci, nejsou známy, stejně tak se vyjádřila i soudkyně Mgr. Daniela Zemanová.

Rozhodnutí o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu uvedených ve výroku tohoto usnesení bylo přiděleno jinému senátu tohoto soudu, který věc posoudil takto:

Podle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

Rozhodnutí o tom, zda je soudce vyloučen z projednávání a rozhodování určité právní věci, je rozhodnutím procesním. Je-li v řízení vznesena námitka podjatosti dle § 8 odst. 5 s. ř. s., soudce nesmí v řízení činit žádné úkony (s výjimkou neodkladných), nejdříve po rozhodnutí o této námitce lze v řízení pokračovat. Z uvedeného je zřejmé, že rozhodování o námitce podjatosti dle § 8 s. ř. s. je možné v dané věci pouze v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem, neboť jejím účelem je přerušit úkony soudu z důvodu

ověření, zda se řízení neúčastní vyloučená osoba, případně tuto osobu vyloučit a stanovit za ni náhradu. Podmínkou, za níž může soud rozhodnout o tom, zda je soudce vyloučen z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s., proto je, aby o věci samé nebylo ještě rozhodnuto.

V dané věci bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 44/2007 - 69, pouze do tohoto okamžiku bylo možno účinně namítnout podjatost soudců či dalších osob. Toto právo je určeno k zajištění nestranného průběhu řízení, tj. aby úkony související s řízením ve věci nečinily osoby s osobním vztahem k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům. Pokud byly v řízení již všechny úkony učiněny, tj. bylo vydáno rozhodnutí včetně jeho písemného vyhotovení, jež bylo předáno k doručení, pak již nelze rozhodnout o vyloučení soudce v daném řízení.

Soudní řád správní neobsahuje postup, jímž by mohl být změněn výrok rozhodnutí v mezidobí od jeho vydání do okamžiku doručení, z hlediska možnosti uplatnění námítky podjatosti dle § 8 odst. 5 s. ř. s. není proto podstatné, kdy bylo rozhodnutí doručeno a nabylo právní moci, ale od kterého okamžiku je podoba jeho výroku nezměnitelná, tedy od jeho vydání.

Po vydání rozhodnutí, proti němuž není přípustná kasační stížnost, již ve správním soudnictví nelze rozhodovat o vyloučení soudců z projednávání a rozhodování této věci; soudní řád správní totiž vyjma důvodu kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. neupravuje postup, jakým by bylo možno postupovat v případě zjištění důvodu vyloučení soudce až po vydání takového rozhodnutí.

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, žalobkyně byla řádně poučena o složení senátu Nejvyššího správního soudu, který věc bude projednávat podle rozvrhu práce, a o možnosti namítnout podjatost uvedených soudců podle § 8 s. ř. s. v propadné lhůtě jednoho týdne s tím, že o takové námítce rozhodne jiný senát. Námítku podjatosti žalobkyně po doručení poučení o složení senátu ve stanovené lhůtě neuplatnila. Námítka podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové byla uplatněna žalobkyní až poté, kdy ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 44/2007 - 69. Uvedení soudci ke vznesené námítce podjatosti uvedli, že nemají žádný poměr k věci, účastníkům ani jejich zástupcům.

Namítla-li však žalobkyně podjatost soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Radana Malíka, JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové až po vydání rozhodnutí tohoto soudu v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2006, č. j. 8 Ca 85/2006 - 44, představuje tato skutečnost dle Nejvyššího správního soudu neodstranitelnou překážku rozhodnutí o vyloučení soudců v tomto již ukončeném řízení, a proto návrh byl odmítnut podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu